

Димитър Бежански

Пак за лъжливото овчарче

– Помоощ, хорааа, вълци нападнаха стадотооо! Помоощ! Вълци нападнаха стадото, хорааа!

Това е Лъжливото овчарче. Гласът му се носи над поля и дъбрави, над тучни пасища и голи чукари. След малко пак:

– Хорааа, помогнете, беее! Вълци, вълци нападнаха стадотооо!

И пак:

– Вълци, вълциии! Абе, няма ли кой да ми помогнеее! Хора, помооощ!

Гласът трепти във въздуха, прелита над селските покриви, удря се в планинските склонове и ехото го връща обратно:

– ...ооощ! ...ълциии!

Хората обаче не бързат да се притичват на помощ. Хората си седят в селската кръчма, пият си фалшива водка „Царевец“ и коктейл „Облак“ и се подсмивват под мустак:

– Вълци! Как пък не! Много лъже пустото му Лъжливо овчарче! Алекси, дай по един облак и от мене!

Лъжливото овчарче също се усмивва под мустак. Облегнато удобно на един пън и заобиколено от лоши другари, Лъжливото овчарче дояжда във вид на чеверме поредното агне и от време на време си дере гърлото с всички сили:

– Хора, вълци бе, хорааа!

– Защо ги лъжеш? – пита го един от лошите другари. Знаеш, че отдавна вече никой не ти вярва...

– Трай сега – намига му Лъжливото овчарче. – Аз ги лъжа, че има вълци, а те си мислят, че има стадо... И отново протяга ръка към чевермето.

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3002>]